

BAROKNÍ ČEŠTINA

Barokní mluvnice

- *Matěj Václav Štejer (1630-1692): Výborně dobrý způsob, jak se má po česku psáti neb tisknouti (známa pod názvem Žáček), 1668*
- Václav Jan Rosa: *Čechořečnost seu Grammatica Linguae Bohemicae, 1672*
 - slovesa nedokonavá (verba imperfectae significationis) a dokonavá (verba perfectae significationis)
 - odb. termíny
 - ujalý se: *spojka, příslovce, osoba, čas přítomný, přízvuk, pád, způsob, dvojhlaska, souhláska měkká*
 - ujalý se s jiným významem: *obojetný, ohýbati* (u R. = „skloňovat“)
 - pozměněny: *jméno přidávanlivé přivlastňovatlivé, zájmence n. místojméno,*
 - neujalý se: názvy pádů *jménovatlivý, roditlivý, volatlivý...*
 - *prejínovatelka* – alegorie, *přetvářitelka* – metafora, *usmívka, usmívka* – ironie
 - *městonosta* – purkmistr, *právonosta* – advokát, *odvolant* – kdo se odvolává, *veřejník* – generál, *vyřízlivost* – pošta, *zapírajičnost* – negace, *pozorujičnost* – pozorování, *upřimujičnost* – upřímnost, *okolostojičnost* – okolnost
- Václav Jandyt: *Grammatica linguae Bohemicae, 1704*
- Pavel Doležal: *Grammatica Slavico-Bohemica, 1746*
- Jan Václav Pohl: *Bohemicae oder Die böhmische Sprachkunst, 1756*
 - purista: *vlasoprach* – pudr, *učna* – škola, *kněhoschovna* – bibliotéka, *zbirot* – verbování
- Maximilián Šimek: *Handbuch für einen Lehrer der böhmischen Literatur, 1785*

Barokní slovníky

- J. A. Komenský: *Thesaurus linguae bohemicae, 1656*
- Václav Jan Rosa: stejný název
- Kašpar Vusín: *tříjazyčný slovník, 1700*

Barokní čeština – znaky obecně

Hláskosloví:

he**j**bám, ke**j**vám, ve**j**stupek, sme**j**šlím
krásne**j**, krásn**y**ho, krásn**y**mu...
ou**ř**oda, ou**ř**ad, ou**ř**mysl
vo**t**ec, vo**n**a, vo**k**no

tvarosloví:

7pl. –ami : před ostatkami

1pl. neuter.: na svat**é** jména, světla zlat**é**

od Kristov**é** smrti, z toho Lutérov**é**ho učení

oni činí, drží, navrátí, rozumí nebo oni činějí, držejí, navrátějí, rozumějí

frazeologie

„modlí se, jako by na Pána Boha bublali a tím otčenášem něco od něho vybublati chtěli“ – Matěj Tanner

„hlad to jedno žádá, by dršťka toliko pokoj dostala... nažraný člověk jest truhla umrlych hovad“ – Štěpán František Náchodský

ad stylistické rozpětí češtiny

sbírky duchovní lyriky

- Felix Kadlinský (1613-1675): Zdoroslaviček¹

německý originál: Fridrich Spee von Langenfeld, Trutznachtigall, 1649

píseň XI. Napomenutí hříšníka ku pokání, aby hrad srdce svého Kristu Pánu otevřel a odevzdal – Otevři ó věrná duše²

Otevři, ó věrná duše,
srdce hříšného dvěří,
viz milostného Ježíše,
an k tobě vjíti měří,
otevřít jemu nemeškej,
již jest čas ku pokání,
milosti u něho hledej,
nebt' chce tvému povstání.

Proč se tak tůze zbraňuješ
dobře svou mdlobu znajíc?
Proč tak spurně odporuješ
od něho sílu majíc?
Ješto když jen chtějí ráčí,
musíš se mu poddati,
nebt' tvá síla nepostačí,
bys chtěla odpírati.

Odvrz na stranu závory,
zámky všecky odemkni,
chop se raději pokory,
o člověče, a řekni:
Ej hle, můj Pane přemilý,
pevný hrad srdce mého
tobě oddávám v tu chvíli,
spůsob si stánek z něho.

Odpusť, že jsem se zbraňoval
jej tobě dřív oddati,

¹ Edice Milan Kopecký: Zdoroslaviček Felixe Kadlinského. Universita J. E. Purkyně. Brno 1971.

² Nahrávka Zdoro-slaviček, Ritornello. Fraucimor. ARTA 2005.

a tak sobě přičiňoval,
bys mne měl proč kárati!
Nyní svou vinu poznávám,
že jsem hněvu zasloužil,
tvé milosti se poddávám,
jíž jsem tak marně sloužil.

Na smrt jsem nepamatoval,
která snad přijde brzy.
Ach jak jsem marně pracoval!
Oči, vydejte slzy!
O věčnosti, kde jsi byla,
že jsem na tě nepomněl!
Tak-lis z mé paměti vyšla,
že jsem tě víc nezpomněl!

Nu tehdy, nebeský králi,
buď mého srdce pánem,
necht' ať tě již stále chválí,
jsouc tvým výborným stanem!
Až by se tobě zlíbilo
jej v místo rozkošnější
přenesti, kdež by bydlelo
v tvé milosti hojnější. Amen.

- Adam Václav Michna z Otradovic (asi 1600-1676), Loutna česká
Píseň 11. Den svadební³

Začněte, panny, zpívati,
Natáhněte hlásky.
Sluší se teď radovati.
Den jest Božské lásky,
Cecílie varhanice,
Hrej, spoj sobě panen více.
Andělé měchy zdvíhají,
Těž k tvým varhanům zpívají.

Černá barva, žádný smutek
teď se nespátřuje.
Žádný k pláči nutí skůtek,
veselost panuje.
Jest liberaj* zde čistotná,
jest bravada* panen ctnostná,
favory* jsou nevinnosti,
jsou nevinní všickni hosti.

* šaty, oděv
* hrdost, chloubá, pýcha; statečnost
* fábory, pentle

³ A. V. Michna z Otradovic, Básnické dílo. Texty písní 1647-1661. Ed. M. Čejka. NLN. Praha 1999, s. 210-212. Nahrávka A. V. M. z O., Loutna česká. Ritornello. ARTA 1996.

Jako křišťál se bělíme,
jsme i korálový. *
Aniž se v věku dělíme
rovni Ženichovi.*
Spolu sedíme pokojně,
o žádný nevíme vojně.
Jako slunce se stkvějeme,
stále se libě smějeme.

*červené, růžové

*tj. Kristovi

Žádná zde není vrtkavost,
hlava v ni nebolí,
neobtěžuje váhavost,
není zde oudolí,
v kterém bys plakal bolestně
a vzdychal, vzýval srdečně.
Po Sion horách skákáme,
vší rožkoší oplejváme.

Srovnávají se hlasové
při zdejší muzice.
Dyškantové* a basové,
triply* jsou v písničce.
Tuť ti všickni prozpíváme,
pauzy žádný zde nemáme.
Loutny v rukou nemlčejí,
housle, trouby, bubny znějí.

* nejvyšší hlas, soprán

*na třetinu zkrácené noty

Anděle jsou truksasové, *
nosí k stolu jídla.
Jsou tolikéž muntšenkové, *
slouží jejich křídla,
aby větříček nescházel,
aby Zefyrus* vycházel

*jídlonoši, stolníci

*číšníci nosící nápoje

* mírný (jiho)západní vítr, podle ř. boha Zefýra

po světa, těla broukání
a pekla větrův foukání.

Kateřino,* ta odplata

*sv. K. Alexandrijská, mučednice z 3./ 4. st.

jest po tvém trápení.
Ta jest radosti jistota
po tvém zarmoucení.
Tak se ti, Barboro,* platí,
nic se zde více nehatí.
Co jest připověděl, dává
Kristus, a vás panny vdává.

* sv. B., mučednice z 3./4. st.

Jeruzaléme nebeský,

má perlo jediná.
Jak jest býti v tobě hezky,
ó ceno předivná.
Ó Sion, horo zelená,
nebudiž od nás vzdálená.
Veď do modrého kvartyru,
d'áblům nechej smůlu, síru.

Velká jest zde mzda, náhrada,
poslyšte křesťané,
kterou dává ta zahrada,
jenž věčně zůstane.
K této svadbě ve dne, v noci
pospíchejme ku pomoci.
Přispěj, ó Ženichu Pane,
Kriste dej, ať tak se stane.

alamodová poezie (fr. *à la mode* = „na způsob“)

Václav Jan Rosa (zemř. 1689), Discursus Lypirona (1651)

*„Jsou dost slavní příkladové,
které mohu přednésti,
jak mnozí **kavalerové**
raděj chtěli umřítí
nežli v dlouhé **pacienčí**
snášet velkou **lamentací**.
Než by marně kvílili,
Raděj život stratili.“*

duchovní lyrika

Fridrich (Bedřich) Bridel 1619-1680

Co Bůh? Člověk? (1658)

Tvůj blesk, tvá všemohoucnost,
moc, síla trůn nad nebesy,
světlo, záře, velebnost
mě velmi straší a děsí;
a samého mě mrzí
má mrzkost, hrůza, ohavnost,
duše skropená slzami,
tělo má svou zlost, ničemnost.

Já kvílení, bublání,
tys zpěv, zvuk, pěkné varhany,
toužení nařikání,
pronikáš na všechny strany,
tys světlem, já temností,
já bláto, a tys čistota,
tys milost, já tesknosti,
tys bezpečnost, a já psota.

